

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף כ ע"א

פרשת ויקרא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (י"ט ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

(ויקרא ד) ואם כל עדת ישראל ישגו וגו', כִּמָּה דְאוֹקִימָנָא בְהוֹרָאָה דְטָעוּ בָּהּ. אֲבָל וְאִם כָּל עֵדֶת יִשְׂרָאֵל יִשְׁגּוּ, וְאִם כָּל יִשְׂרָאֵל יִשְׁגּוּ מִבְּעֵי לֵיהּ, מֵאִי כָּל עֵדֶת יִשְׂרָאֵל. אֵלֹא אֵינּוֹן (כולהון) דְּאַשְׁתַּכְּחוּ בִירוּשָׁלַם, דְּהָא מִתְמָן נִפְקָא אוֹרֵייתָא לְכָל עַמָּא, וְאִי אֵינּוֹן דְּהוּוּ תְמָן טַעֲאן, כָּל יִשְׂרָאֵל טַעֲאן, וְתַנִּינָן דְּכִיּוֹן דְּתְמָן טַעֲאן, כָּל עַמָּא טַעֲאן, בְּגִין דְּכָלְהוּ מְשֻׁכִּי אֲבִתְרֵיהּ. וְנִעְלָם דְּבָר מַעֲיָנִי הַקָּהֵל, עֵינֵי הַקָּהֵל אֵלֵין סְנֵהֲדָרִי, אֵלֵין אֵינּוֹן דְּמִמָּנָן עַל יִשְׂרָאֵל.

תרגום לעברית

וְכָל זֶה כְּשֶׁנִּמְצְאוּ הַגְּבָרִים בַּחֲטָא, וְאֵינָם כְּדָאִים לְהַשְׁרוֹת עֲלֵיהֶם רוּחַ הַקֹּדֶשׁ וְדָאִי. וְאִם כָּל עֵדֶת יִשְׂרָאֵל יִשְׁגּוּ וגו', כִּמּוֹ שֶׁבְּאַרְנוּ בְּהוֹרָאָה שֶׁטָּעוּ בָּהּ. אֲבָל וְאִם כָּל עֵדֶת יִשְׂרָאֵל יִשְׁגּוּ, וְאִם כָּל יִשְׂרָאֵל יִשְׁגּוּ הֲיָה צְרִיךְ לְהִיּוֹת! מַה זֶה כָּל עֵדֶת יִשְׂרָאֵל? אֵלֹא אוֹתָם (כֻּלָּם) שֶׁנִּמְצְאוּ בִירוּשָׁלַם, שֶׁהָרִי מִשָּׁם יוֹצֵאת תּוֹרָה לְכָל הָעָם, וְאִם אוֹתָם שֶׁהָיוּ שָׁם טוֹעִים, אֲזַי כָּל יִשְׂרָאֵל טוֹעִים, וְשֶׁנִּינּוּ, שֶׁכִּיּוֹן שֶׁשָּׁם טוֹעִים, כָּל הָעָם טוֹעִים, מִשּׁוֹם שֶׁכָּלָם נִמְשָׁכִים אַחֲרֵיהֶם. וְנִעְלָם דְּבָר מַעֲיָנִי הַקָּהֵל - עֵינֵי הַקָּהֵל אֵלֵינוּ הַסְנֵהֲדָרִין, אֵלֵינוּ הֵם שֶׁמִּמָּנִים עַל יִשְׂרָאֵל.

רעיא מהימנא פקודא דא להביא קרבן על סנהדרין גדולה שטעו, תנאין ואמוראין ע' סנהדרין גדולה היו, ומשה עליהו. וע' סנהדרין קטנה הו, ואהרן עליהו. ובגין דא אמרו מארי מתניתין, משה שושביןא דמלכא הוה, ודא תפארת, מתמן סנהדרין גדולה. אהרן שושביןא דמטרוניתא, ודא מלכות, ה'א זעירא קרינן ליה, כגון (בראשית כט) אַעבְדָּה שְׁבַע שָׁנִים בְּרַחֵל בְּתֵדָה הַקְטָנָה. ועל שמה אתקרי סנהדרין קטנה.

תרגום לעברית

מצוה זו להביא קרבן על סנהדרין גדולה שטעו, תנאים ואמוראים שבעים סנהדרין גדולה היו, ומשה עליהם. ושבועים סנהדרין קטנה היו, ואהרן עליהם. ומשום כך אמרו בעלי המשנה, שמשם היה שושבין המלך וזו תפארת, משם סנהדרין גדולה. אהרן שושבין הגבירה, וזו מלכות, ה'א קטנה קוראים לה, כמו (בראשית כט) אַעבְדָּה שְׁבַע שָׁנִים בְּרַחֵל בְּתֵדָה הַקְטָנָה. ועל שמה נקראת סנהדרין קטנה.

טקסט הזוהר

ומתמן הו ידעין סנהדרין שבעין לשון, דאינון שבעים פנים לתורה, דאית שבעים לשון מסטרא דמלכות הרשעה וכו', כלא בפרודא. הדא הוא דכתיב, (בראשית י) מאלה נפרדו איי הגוים בארצותם לשונותם כלהו שבעין לשון בפרודא דא מן דא.

תרגום לעברית

ומשם היו יודעים סנהדרין שבעים לשון, שהן שבעים פנים לתורה, שיש שבעים לשון מצד של המלכות הרשעה וכו', הכל בפרוד. זהו שכתוב מאלה נפרדו איי הגוים בארצתם לשונותם. כל שבעים הלשון בפרוד זה מזה.

אָבֵל בְּאוֹרֵייתָא, ע' פָּנִים לַתּוֹרָה בְּלִשׁוֹן חַד. וְדָא יִסּוּד. ו' הִלְכָּה חֲדָא, חֲכָמָה זְעִירָא מַלְכוּת, דְּבָה שְׁבַעֲיָן לִשׁוֹן, כְּחוֹשְׁבֵן סוּד, מִן יִסּוּד. ויִסּוּד אִיהוּ לִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, סוּד הַמְרַכְּבָה, בְּשִׁבְעֵין קַתְדֵּרָאִין, עֲלִיָּהוּ אֶתְמַר כָּל הָעוֹנָה אֲמֵן יְהִי שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ בְּכָל כַּחוֹ, קוֹרְעִין לוֹ גִּזְרֵי דִּינוֹ שֶׁל שְׁבַעֲיִים שָׁנָה. לִשׁוֹן חַד, אִיהוּ שְׁבַעֲיִים לִשׁוֹן, עַל מִדָּה זְעִירָא דְחֲכָמָה זְעִירָא, דְּאִיָּהי י' עַל מִדָּה זְעִירָא. עַל חֲכָמָה זְעִירָא דְּאִיָּהי י', עַל מִדָּה זְעִירָא דְחֲכָמָה ב', תִּרְיִן שְׁפּוּז, דְּבָהוֹן דַּעַת וּתְבוּנָה, בְּהוֹן אֲשֶׁתְּלִימוֹ שְׁבַעֲיָן וּתִרְיִן. (ע"כ רַעִיָּא מַהִימְנָא)

תרגום לעברית

אָבֵל בְּתוֹרָה, שְׁבַעֲיִים פָּנִים לַתּוֹרָה בְּלִשׁוֹן אַחַת. וְזֶה יִסּוּד. ו' הִלְכָּה אַחַת, חֲכָמָה קְטַנָּה - מַלְכוּת, שְׁבָה שְׁבַעֲיִים לִשׁוֹן כְּחֹשְׁבֵן סוּד, מִן יִסּוּד. ויִסּוּד הוּא לִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, סוּד הַמְרַכְּבָה, בְּשִׁבְעֵים קַתְדֵּרָאוֹת, עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר, כָּל הָעוֹנָה אֲמֵן יְהִי שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ בְּכָל כַּחוֹ, קוֹרְעִים לוֹ גִּזְרֵי דִּינוֹ שֶׁל שְׁבַעֲיִים שָׁנָה. לִשׁוֹן אֶחָד, הִיא שְׁבַעֲיִים לִשׁוֹן עַל מִדָּה קְטַנָּה שֶׁל חֲכָמָה קְטַנָּה, שְׁהִיא י' עַל מִדָּה קְטַנָּה. עַל חֲכָמָה קְטַנָּה שְׁהִיא י', עַל מִדָּה קְטַנָּה שֶׁל חֲכָמָה ב', שְׁתֵּי שְׁפָתַיִם שְׁבָהוֹן דַּעַת וּתְבוּנָה, בְּהֵן נִשְׁלְמוֹ שְׁבַעֲיִים וּשְׁתַּיִם. (ע"כ רַעִיָּא מַהִימְנָא).

טקסט הזוהר

רַבִּי חֲזִיָּא וְרַבִּי יוֹסִי הוּוּ אַזְלִי בְּאוֹרְחָא, עַד דַּהּוּוּ אַזְלִי. אָמַר רַבִּי יוֹסִי לְרַבִּי חֲזִיָּא, נִשְׁתַּדַּל בְּמַלְי דְּאוֹרֵייתָא, בְּמַלְי דַּעַתִּיק יוֹמִין. פִּתַּח רַבִּי חֲזִיָּא וְאָמַר, (תַּהֲלִים לַב) חֲטָאֲתִי אוֹדִיעֶךָ וּגו', מִכָּאן אוֹלִיפְנָא, דְּכָל בֵּר נָשׁ דְּמַכְסִּי חֲטָאוֹי וְלֹא מִפְּרִשׁ לֹון קָמִי מִלְּפָא קִדִּישָׁא, וְיִתְבַּע עֲלֵיָּהוּ רַחֲמִי, לֹא יִהְיֶין לִיָּה לְמַפְתַּח פִּתְחָא דְּתִשׁוּבָה, בְּגִין דְּאִיהוּ אַכְסִיף (נ"א מַכְסִּי) מִנִּיה. וְאִי אִיהוּ פִּרְיֵשׁ לֹון קָמִי קוּדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא, קוּדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא חֲזִיִּים עֲלִיָּה וְיִתְגַּבְּרוּן רַחֲמִי עַל דִּינָא.

רַבִּי חֵיִיא וְרַבִּי יוֹסִי הָיוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ. עַד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים, אָמַר רַבִּי יוֹסִי לְרַבִּי חֵיִיא, נִשְׁתַּדֵּל בְּדִבְרֵי תוֹרָה, בְּדִבְרֵי עֲתִיק הַיָּמִים. פָּתַח רַבִּי חֵיִיא וְאָמַר, (תהלים לב) חֲטָאתִי אֹדִיעָה וְגו', מִכָּאן לְמַדְנּוּ, שֶׁכָּל אָדָם שֶׁמִּכַּסֶּה אֶת חֲטָאָיו וְאִינוֹ מִפְּרֹשׁ אוֹתָם לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וַיִּבְקֹשׁ עֲלֵיהֶם רַחֲמִים, לֹא נֹתְנִים לוֹ לִפְתָּח פֶּתַח שֶׁל תְּשׁוּבָה, מִשּׁוּם שֶׁהוּא מִתְבַּיֵּשׁ (מכסה) מִמֶּנּוּ. וְאִם הוּא מִפְּרֹשׁ אוֹתָם לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חָס עָלָיו, וַיִּתְגַּבְּרוּ הַרַחֲמִים עַל הַדִּין.

טקסט הזוהר

וְכָל שָׁכֵן אִי אִיהוּ בְּכִי, דְּהָא כָּל פֶּתַח חֵין סְתִימִין אִיהוּ פֶּתַח, וְאִתְקַבַּל צְלוֹתֶיהָ, וְעַל דָּא, פִּרְיִשׁוּ דְחֲטָאוֹי, יִקְרָא הוּא דְמִלְכָּא, לְאַגְבְּרָא רַחֲמֵי עַל דִּינָא. וְעַל דָּא כְּתִיב (תהלים נ) זֹכֶר תוֹדָה יִכְבְּדֶנּוּ. מִהוּ יִכְבְּדֶנּוּ. תִּרְיִן כְּבוֹדִין אֵינּוּן, חַד לְעִילָא, וְחַד לְתַתָּא, חַד בְּעִלְמָא דִּין, וְחַד בְּעִלְמָא דְאַתִּי.

תרגום לעברית

וְכָל שָׁכֵן אִם הוּא בּוֹכָה, שֶׁהָרִי כָּל הַפֶּתָחִים הַסְתוּמִים הוּא פּוֹתֵחַ, וְתִפְּלָתוֹ מִתְקַבֶּלֶת. וְעַל זֶה פִּרְיִשַׁת חֲטָאָיו, כְּבוֹד הוּא לְמַלְךְ לְהַגְבִּיר רַחֲמִים עַל דִּין. וְעַל זֶה כְּתוּב, זֹכֶר תוֹדָה יִכְבְּדֶנּוּ. מִה זֶה יִכְבְּדֶנּוּ? שְׁנֵי כְבוֹדִים הֵם, אֶחָד לְמַעַלָּה וְאֶחָד לְמַטָּה. אֶחָד בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאֶחָד בְּעוֹלָם הַבָּא.

טקסט הזוהר

הָאִי קָרָא קִשְׁיָא בְּכָלָא, בְּסִגִּיאוֹת מְלִין, דְּהָא בְּאוּדָה עָלֵי פִשְׁעֵי סָגִי. מִהוּ חֲטָאתִי אֹדִיעָה וְעוֹנִי לֹא כִסִּיתִי, וּלְבַתֵּר אוּדָה עָלֵי פִשְׁעֵי לִי, וְעוֹד דְּהָא אוּדָה עָלֵי פִשְׁעֵי לִי, לָהּ מִבְּעֵי לִיָּהּ.

הפסוק הזה קשה בכל, ברב דברים, שהרי באודה עלי פשעי מספיק, מה זה חטאתי
אודיעה ועוני לא כסיתי, ואחר כך אודה עלי פשעי לה? ועוד, שהרי אודה עלי פשעי
לה, לה היה צריך להיות!

טקסט הזהיר

אלא דוד, כל מלוי ברוח הקדש אמרן, ולמלכותא דשמיא אמר, בגין דאיהי שליחא
מתתאי לעילאי, ומעילאי לתתאי, ומאן דבעי למלכא, לה אודע בקדמיתא. ועל דא
חטאתי אודיעה, (ד'א למלכותא דשמיא קאמר) ועוני לא כסיתי, מצדיקו של עולם.
אמרתי אודה עלי פשעי ליי, דא מלכא קדישא, דשלמא כלא דיליה, ושלמא דבעי בר
נש לאעלאה קמיה בהודאה. דהא שלמים הכי מתקרבין בהודאה, דכתיב (ויקרא ז) על
זבח תודת שלמיו. (תהלים לב) ואתה נשאת עון חטאתי סלה. דא לעילא לעילא, אתר
דעתיקא קדישא שריא. בגין כך, האי קרא אחיד בכלא.

תרגום לעברית

אלא דוד, את כל דבריו הוא אמר ברוח הקדש, ואמר את זה למלכות השמים, משום
שהוא שליח מהתחתונים אל העליונים, ומעליונים אל התחתונים, ומי שרוצה את
המלך, הוא מודיע לה בראשונה. ועל כן חטאתי אודיעה, (למלכות השמים אמר) ועוני
לא כסיתי, מצדיקו של עולם. אמרתי אודה עלי פשעי לה' - זהו המלך הקדוש שכל
השלוש שלו, והשלוש שצריך אדם להכניס לפניו - בהודאה. שהרי כך נקרבים שלמים
בהודאה, שכתוב על זבח תודת שלמיו. ואתה נשאת עון חטאתי סלה. זה למעלה
למעלה, המקום שהעתיק הקדוש שרוי. משום כך הפסוק הזה אווז בכל.

כְּגוֹוֹנָא דָא, מֵאן דִּיתְבַּע בְּעוּתִיָּה לְמִלְכָּא, בְּעִי לִיחְדָּא שְׂמָא קְדִישָׁא בְּרַעוּתִיָּה, מִתְתָּא לְעִילָא וּמַעִילָא לְתַתָּא, וְלִקְשָׁרָא כָּלָא בְּחַד קִשְׁרָא, וּבְהֵהוּא קִשְׁרָא אֲשַׁתְכַּח בְּעוּתִיָּה. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, מֵאן הוּא חֲכִימָא, לְמִתְבַּע בְּעוּתִיָּה כְּדוּד מִלְכָּא, דִּהוּא הָוָה נָטִיר פִּתְחָא דְמִלְכָּא. אָמַר לִיה רַבִּי חֲזִיָּא וּדְאִי הָכִי הוּא. וְעַל דָּא אֲוִרִיָּתָא אֲוִלִּיָּה לָן, אֲרִיחִי

כְּמוֹ זֶה מִי שֶׁמְבַקֵּשׁ בְּקִשְׁתּוֹ לְמֶלֶךְ, צָרִיךְ לִיחַד אֶת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ בְּרִצּוֹנוֹ, מִמַּטָּה לְמַעְלָה וּמִמַּעְלָה לְמַטָּה, וְלִקְשֹׁר הַכֹּל בְּקִשְׁרֵי אֶחָד, וּבְאֹתוֹת קִשְׁרֵי נִמְצָאֹת בְּקִשְׁתּוֹ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, מִי הַחֲכָם לְבַקֵּשׁ בְּקִשְׁתּוֹ כְּמוֹ דוּד מִלְכָּה, שֶׁהוּא הֵיךְ שׁוֹמֵר אֶת פֶּתַח הַמֶּלֶךְ? אָמַר לוֹ רַבִּי חֲזִיָּא, וְדְאִי כֹךָ הוּא, וְעַל כֵּן הַתּוֹרָה לְמַדָּה אוֹתָנוּ אֶת דְּרָכֵי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ כְּדִי שְׂנִדַּע לְלַכֵּת אַחֲרָיו, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דְּבָרִים יג) אַחֲרֵי ה' אֱלֹהֵיכֶם תֵּלְכוּ וְגו'.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.